

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

12 MAART 1984

ONTWERP VAN DECREET

houdende oprichting van een
Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN.

1. Een initiatief van de Vlaamse Executieve

In haar beleidsverklaring van 25 januari 1982 heeft de Vlaamse Executieve zich, inzake toerisme, als volgt uitgedrukt :

„De eigentijdse vereisten voor een bloeiend toerisme zowel voor het buitenlandse cliënteel, zullen op een promotionele wijze worden ondervangen. De nadruk zal worden gelegd op de eigen Vlaamse identiteit en de specifieke toeristische troeven van onze gemeenschap.

Omwille van zijn maatschappelijke rol zal het sociaal toerisme verder volwaardig worden uitgebouwd.

De Executieve zal een decreet indienen tot oprichting van een eigen Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.”

2. Historisch overzicht

Het huidige nationale „Commissariaat-generaal voor Toerisme”, afgekort CGT, werd bij het toenmalig Ministerie van Verkeerswezen opgericht bij het koninklijk besluit van 26 januari 1939 en herstructureerd bij het koninklijk besluit van 12

september 1963, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 mei 1971, 21 oktober 1971, 3 november 1972 en 25 juli 1974.

Onder de druk van een voortschrijdende gewestvorming werden, bij een meer recent koninklijk besluit van 9 maart 1977, binnen het nationaal Commissariaat-generaal, drie afzonderlijke en enigszins autonoom werkende diensten opgericht : een centrale dienst onder de leiding van de Commissaris-generaal voor Toerisme, een (Vlaamse) dienst onder leiding van een Commissaris voor Toerisme voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, en een (Franse) dienst onder de leiding van een Commissaris voor Toerisme voor de Franse Cultuurgemeenschap en voor de Duitse Cultuurgemeenschap.

De opdracht die reeds in 1939, bij zijn oprichting, aan het Commissariaat-generaal voor Toerisme toevertrouwd werd, zou als volgt samengevat kunnen worden : „ontwerpen en aanwenden van de geschikte middelen om de toeristische verkeersstromen naar België te oriënteren en om deze stroom te versterken door én onthaal, én de propaganda te verbeteren”.

3. Een toekomstgericht beleid

In zijn structuur en in zijn opdracht is het huidige Commissariaat-generaal achterhaald door, enerzijds, de steeds duidelijker voelbaar evoluerende gewestvorming, en, anderzijds, door en verder in de tijd teruggaande ontwikkeling van de nieuwste trends inzake ontspanning en recreatie.

3.1. De gewestvorming van haar kant, meer bepaald de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (artikel 4, 10°) heeft de zorg van de vrijetijdsbesteding en het toerisme nu definitief aan de Gemeenschappen toevertrouwd.

Om die verantwoordelijkheid te kunnen dragen moet de Gemeenschap over geëigende middelen beschikken.

Daartoe behoort onder meer, een onder haar exclusief gezag werkende instelling, die in de verzorging van de Vlaamse toeristische belangen geen remmingen, noch bezwaren mag ondervinden bij het voeren van een specifiek op Vlaamse doelstellingen gericht beleid.

Op haar beurt moet die instelling de juridische vorm krijgen en de werkingsmiddelen kunnen verwerven die zo dicht mogelijk aansluiten bij de hedendaagse verwachtingen en behoeften in de toeristische activiteit en de vrijetijdsbesteding.

3.2. Toerisme en recreatieve vrijetijdsbesteding behoren vandaag niet langer tot de voorrechten van geprivilegieerde sociale geledingen. Ze worden thans tot de normale behoeften gerekend van alle maatschappijgroepen die, waar ook ter wereld, de voor hun eigen normen toepasselijke welzijnsdrempel hebben bereikt.

Alle volkeren ter wereld werken krachtig voort aan een constante verruiming van hun geestelijke en sociale horizon. Tot die verruiming kunnen het toerisme en de recreatieve vrijetijdsbesteding in belangrijke mate bijdragen.

Daarom moeten het toerisme en het vrijetijdsgebruik door alle maatschappijen die een volkswelzijn nastreven maximaal ingeschakeld worden als universele middelen tot welzijnsontplooiing en behoren zij bij uitstek tot het cultuurpatrimonium van elke bevolkingsgroep.

Het organiseren en het stimuleren van het toerisme en het recreatief vrijetijdsgebruik als factor van welzijnsontplooiing met zowel een Vlaamse als een internationale dimensie vergen de beschikbaarheid van een soepel en efficiënt overheids-

apparaat met grote zelfstandigheid en autonome beslissingskracht, dat tot taak heeft Vlaanderen aan zichzelf en aan de wereld voor te stellen als een aantrekkelijk trefpunt voor recreanten en toeristen.

Het statuut van het overheidsbestuur voldoet hier niet aan.

Een parastatale vorm voor het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT) laat een dergelijke soepelheid en efficiëntie toe.

Artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 geeft de Gemeenschappen decreterende macht inzake de oprichting van instellingen.

In het buitenland staat het VCGT in concurrentie met de toeristische diensten van andere landen. Het gaat niet om samenwerking maar om een bikkelharde strijd om de gunst van de toeristen. De meeste landen zetten hiervoor veel meer middelen in dan de Vlaamse Gemeenschap. Het VCGT kan op dit vlak veel efficiënter en vlugger optreden dan het huidige overheidsbestuur.

De daadwerkelijke samenwerking met privé-instellingen wordt hierdoor vergroot. Op plaatsen waar de privé-instellingen in het binnenland tekort komen kan de parastatale zelf maatregelen nemen. De eigen inkomsten die alzo verworven kunnen worden zullen een parameter vormen van een efficiënt toeristisch beleid van het VCGT.

Er wordt een raad van beheer voorzien met vertegenwoordigers van de betrokken representatieve diensten zoals hotelwezen, reisbureaus, kampeerwezen, sociaal toerisme, semi-overheidsdiensten, enzovoort.

Het VCGT staat onder controlebevoegdheid van de Vlaamse Executieve. Het is een Gemeenschapscommissaris die de controlebevoegdheid uitoefent.

4. Een Vlaamse instelling

Het is de bedoeling van de Vlaamse Executieve de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 die betrekking hebben op de instellingen van de categorie B van overeenkomstige toepassing te verklaren op de nieuwe Vlaamse instelling zonder evenwel de instelling in die (nationale) categorie te klasseren.

De Vlaamse Executieve is van oordeel dat de Gemeenschappen volledig autonoom van de nationale wetgever, de organieke bepalingen moet kunnen vaststellen die zij wenst toegepast te zien op de eigen instellingen. Artikel 9 van de bijzondere wet geeft de Gemeenschappen decreterende macht inzake de oprichting der instellingen.

De oprichting van zulk overheidsapparaat, onder de benaming „Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme”, afgekort VCGT is het onderwerp van het hierbijgevoegd ontwerp van decreet.

Structureel moet het VCGT een verbinding zijn tussen

- de Vlaamse Executieve,
- de overheid in de Vlaamse provincies en gemeenten,
- de Vlaamse federaties en verenigingen voor toerisme,
- de officiële adviesorganen en
- de gebruikers in binnen- en buitenland.

Via die structuur vervult het VCGT een essentieel coördinerende functie.

In zijn permanente contacten met alle geledingen van de toeristische- en van de recreatief-animerende activiteit heeft

het VCGT ook een advizerende functie die ten dele waargemaakt zal worden via beleidsvoorbereidend overleg en/of studiewerk en publikaties.

De ruggegraat van het VCGT is zijn promotiefunctie. Het VCGT zal zijn activiteit bij voorrang toespitsen op zijn promotie, in Vlaanderen en daarbuiten, van het toerisme op Vlaamse bodem.

Met dat doel voor ogen :

- zullen alle nuttige initiatieven genomen worden om de actie van de Vlaamse provincies en steden inzake toerisme te steunen ;
- zal financiële en materiële hulp verleend worden aan de toeristische federaties en groeperingen ;
- zullen subsidies toegekend worden voor, onder meer, toeristische infrastructuur en materiaal, recreatief-animerende uitrusting en -propaganda ;
- zal eigen infrastructuur opgericht, uitgerust en beheerd worden ;
- zal een eigen toeristisch produkt (ééndaags- of meerdaags-verblijven in Vlaanderen) samengesteld worden en commercialiseerbaar in binnen- en buitenland.

5. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid die volgens artikel 59bis van de Grondwet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Artikel 2

Dit artikel onderwerpt de instelling aan die bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die betrekking hebben op de instellingen van openbaar nut van categorie B. De artikelen van voornoemde wet worden van toepassing verklaard op deze instelling.

Op dit punt wijkt het ontwerp van decreet af van de adviezen van de Raad van State van 26 januari 1984 (L 15.998/8) en van 16 februari 1984 (L. 15.998/8) en van 16 februari 1984 (L. 16.026/8). De Raad van State is immers van oordeel dat het de Gemeenschappen en Gewesten niet toekomt te beslissen of haar instellingen al dan niet in de wet van 16 maart 1954 zullen worden „opgenomen”.

De Vlaamse Executieve is evenwel van oordeel dat op deze wijze de autonome decretale macht van de Vlaamse Raad ondergeschikt wordt gemaakt aan de nationale wetgevende macht. Immers door wijzigingen aan te brengen aan de bovenvermelde wet van 16 maart 1954 zou het nationale parlement de werking van het VCGT op fundamentele punten kunnen wijzigen zodat de instelling niet meer aan de doelstellingen waarvoor ze werd opgericht zou kunnen beantwoorden.

Artikel 3

De basisdoelstelling van het bestaan van het VCGT wordt weergegeven in § 1.

De instelling wordt opgericht om met alle daartoe dienstige middelen het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme te bevorderen of te organiseren.

Paragraaf 2 geeft een samenvatting van de meest essentiële, taken van het VCGT. Deze kunnen als volgt nader omschreven worden.

1. Marktonderzoek, publiciteit, onthaal, service

1.1. De propaganda :

- organisatie van publiciteitscampagnes in België en in het buitenland ;
- produktie en verspreiding van propagandamateriaal (brochures, folders, aanplakbrieven, films, foto's) ;
- beschikbaar houden van een documentatiedienst, filmothek en fototheek ;
- organisatie van Belgische tentoonstellingen en manifestaties in het buitenland ;
- organisatie van, of hulpverlening aan congressen, colloquia, seminaries ;
- onthaal aan de grenzen.

1.2. De studie en prospectie :

- verzameling, coördinatie en verwerking van gegevens en statistieken ;
- markt- en motivatiestudie en geregeld onderzoek naar het belang van de buitenlandse markten ;
- vakdocumentatie ;
- actieve medewerking aan internationale publicaties en aan documenten uitgaande van diverse Belgische en buitenlandse studie bureaus of bedrijven van de toeristische sector.

1.3. De pers en de andere media :

- verspreiding van nieuws betreffende het Belgisch toerisme in binnen- en buitenland ;
- verzorgen van persberichten, -communiqués en andere ;
- beleggen van persconferenties ;
- verzorging en uitgifte van een maandelijks informatiebulletin ;
- ontvangst van en samenwerking met journalisten, reporters van radio en TV, filmrealisatoren ;
- organisatie van studiereizen voor journalisten (individuele en groepsreizen).

1.4 Het onthaalcentrum :

- samenwerking met Belgische en buitenlandse reisbureaus ter bevordering van het onthaaltoerisme ;
- bevordering van de verkoop ;
- organisatie van studiereizen voor buitenlandse reisagenten.

1.5. De diensten van het Vlaams Commissariaat-generaal in het buitenland :

- nu reeds kan beschikt worden over bureaus gevestigd in

Amsterdam, Düsseldorf, Rijsel, Lissabon, Madrid, Parijs, Rome, Stockholm, New York en Tokio ;

– in Luxemburg (G-H) en Bazel, in samenwerking met de NMBS ;

– in Athene, Barcelona, Kopenhagen, Johannesburg, Mexico, Oslo en Sydney in samenwerking met Sabena ;

– propaganda voor het Belgisch toerisme in hun respectieve rechtsgebieden ;

– publiciteitscampagne ;

– betrekkingen met pers, radio en TV ;

– bevordering van de verkoop door contracten met reisorganisatoren en reisagenten.

2. Bevordering van het binnenlands toerisme :

2.1. door organisatie van binnenlands toerisme, onder meer de betrekkingen met verenigingen ter bevordering van het vreemdelingenverkeer, met de provinciale groeperingen en federaties ; door toekenning van propagandatoelagen ;

2.2. door toepassing van de reglementen op het hotelwezen, de reisbureaus, het kampeerwezen, het aanplakken, de toeristische badplaatsen ;

2.3. door het verlenen van subsidies :

– voor het moderniseren van hotels en kampeerterreinen ;

– ter bevordering van de ontwikkeling van de toeristische uitrusting in infrastructuur.

2.4. door ontwikkeling van het sociaal toerisme via financiële steun en andere aanmoedigingsmiddelen ;

2.5. door samenwerking met de bevoegde instanties inzake ruimtelijke ordening ;

2.6. door rechtstreekse investeringen bij gebrek aan privé-tegemoetkomingen om de toeristische ontwikkeling te verzekeren ;

2.7. bevorderen van het sociaal toerisme, onder meer door het ondersteunen of realiseren van toeristische en recreatieve vrijetijdsaanlegingen en -activiteiten, teneinde eenieder, ook diegenen die lichamelijk, fysisch, financieel, sociaal of cultureel beperkt of gehandicapt zijn, kansen te geven tot het nemen van vakantie buitenshuis, het ondernemen van reizen, het deelnemen aan vrijetijdsbeleving en openluchtrecreatie.

3. Externe betrekkingen van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme neemt, in het kader van zijn bevoegdheden, deel aan de activiteiten van zowel de Gemeenschap, nationale en internationale instellingen, comités en commissies.

3.1. Binnen de Vlaamse Gemeenschap door middel van

- de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme

die advies uitbrengt over de problemen die het toerisme in het algemeen aanbelangen ;

- het Technisch Comité voor de logiesverstreckende bedrijven

dat adviseert inzake toekenning, weigering of intrekking van vergunningen voor de uitbating van een hotelbedrijf ;

- het Technisch Comité van de Reisbureaus

dat in eerste overleg of in beroep advies inzake toekenning, weigering, schorsing of intrekking van de vergunningen voor de uitoefening van de werkzaamheden van reisagentschappen verleent.

3.2. Buiten de Vlaamse Gemeenschap, door samenwerking onder meer met :

1. de Wereldorganisatie voor Toerisme (WOT) ;
2. de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ;
3. de Benelux Economische Unie ;
4. de Europese Commissie voor Toerisme (ECT) ;
5. de Europese Economische Gemeenschap (EEG) ;
6. het Internationaal Bureau voor Sociaal Toerisme (IBST) ;
7. de Academie voor Toerisme ;
8. de Europese Federatie van Congressteden ;
9. het Comité voor Gemeenschappelijke Propaganda „Ardennen-Eifel”.

Het VCGT is bevoegd om toezicht uit te oefenen op de door de Vlaamse Executieve ingestelde reglementering van de diverse sectoren van de toeristische activiteit.

De Vlaamse Executieve meent evenwel dat het bevorderen van de aanmaak, de verkoop, de distributie van toeristische produkten in samenwerking met binnen- en buitenlandse toeristische bedrijven enkel tot doel heeft de kwaliteit en het aanbod van onze toeristische produkten te verbeteren.

Deze aangelegenheid behoort dan ook tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap aangezien het Overlegcomité ingesteld bij artikel 3 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980, stelde in zijn gemotiveerd advies van 14 juni 1983 dat „het statuut van de reisbureaus kan kaderen in het groter geheel van het toerismebeleid, waartoe onder meer het statuut van de reisbureaus, het kampeerwezen en de logiesverstreckende bedrijven behoren, op voorwaarde dat niet geraakt wordt aan de vestigingsvoorwaarden die tot de nationale bevoegdheden behoren”. Het gemotiveerd advies van het Overlegcomité weerlegt dus de zienswijze van de Raad van State inzake de afbakening van de bevoegdheden van het toerisme tussen de Gemeenschappen en het Rijk.

Het is evenwel niet de bedoeling dat het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme de taken van de bestaande reisbureaus zou overnemen.

Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme is bevoegd inzake het begeleiden, het coördineren, het stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke, provinciale verenigingen en verenigingen voor vreemdelingenverkeer of diensten voor toerisme. De maatregelen hebben geen dwingend karakter, hier werd de tekst aangepast overeenkomstig het advies van de Raad van State L. 15.640/8.

Artikel 4

Artikel 4 treft de nodige schikkingen, opdat het VCGT in het bezit zou kunnen treden van het onder zijn hoede vallend onroerend patrimonium. Er werd rekening gehouden met het advies van de L. 15640/8 van de Raad van State.

Artikel 5

Paragraaf 1 geeft de samenstelling van de raad van beheer. Bij de samenstelling van het beheersorgaan dient er reke-

ning gehouden te worden met de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt. De afgevaardigden van de overheid worden volgens het stelsel van de evenredigheid gekozen. De belangrijkste belangengroepen van de toeristische sectoren zullen vertegenwoordigd zijn in de raad van beheer. De leden en de voorzitter van de raad van beheer worden door de Vlaamse Executieve gekozen.

Teneinde een vlotte, democratische opvolging te hebben van de leden die de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen worden deze mandaten telkens bij de hernieuwing van de Vlaamse Raad herkozen.

Artikel 6

De raad van beheer zal de nodige regelingen treffen om haar bevoegdheid zo efficiënt mogelijk te kunnen uitoefenen. De Vlaamse Executieve moet haar goedkeuring aan dit reglement geven.

In dit reglement dient onder andere vermeld te worden :

- welke de manier van stemmen is ;
- dat bij de benoeming van het personeel rekening wordt gehouden met het Cultuurpact ;
- binnen welke periode het VCGT tenminste een toestandsoopgaaf en een resultatenrekening aan de raad van beheer dient voor te leggen ;
- de grenzen waarbinnen en de vormen waarin de raad van beheer sommige van zijn bevoegdheden kan overdragen aan commissies, aan andere organen van het VCGT of aan leden van het personeel.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt dat twee Gemeenschapscommissarissen benoemd zullen worden door de Vlaamse Executieve.

Artikel 8

Dit artikel omschrijft de samenstelling van het dagelijks bestuur van het VCGT, de samenstelling, de benoeming en hun deelname aan de raad van beheer.

De Commissaris-generaal vertegenwoordigt het VCGT in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Artikel 9

Artikel 9 bepaalt dat de organieke betrekkingen bij het Commissariaat-generaal voor Toerisme door de Vlaamse Executieve zullen worden geregeld. Hierbij zal voorrang verleend worden aan het personeel dat bij het Commissariaat-generaal voor Toerisme uitsluitend onder de leiding heeft gewerkt van de Commissaris voor Toerisme voor de Nederlandstalige Cultuurgemeenschap. Hierbij zal rekening gehouden worden met de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Krachtens dit artikel wordt het dagelijks bestuur van het VCGT toevertrouwd aan de Commissaris-generaal die in de uitvoering van zijn opdracht bijgestaan wordt door een adjunct.

Artikel 10

De, Vlaamse Executieve zal naderhand het statuut bepalen van het personeel van de nieuwe instelling.

Op het ogenblik van de inwerkingtreding van het VCGT zullen aangepaste voorzieningen de mogelijkheid scheppen, om, met het oog op een snelle operationalisering, het nodige personeel in dienst te nemen.

Voor een efficiënte werking van de buitenlandse toeristische bureaus dient het VCGT te beschikken over buitenlands personeel dat contractueel kan aangeworven worden. Teneinde de seizoenspieken in eigen land op te vangen kan het VCGT voor deze drukke periode tevens contractueel personeel aanwerven.

Artikel 11

Om haar taken te volbrengen zal de instelling krachtens dit artikel over een aantal bronnen van inkomsten kunnen beschikken : een dotatie van de Vlaamse Raad, leningen, opbrengsten van de verkoop van eigen publicaties en produkten, en, in voorkomend geval, schenkingen en legaten.

Subsidies die destijds door het nationale Commissariaat-generaal voor Toerisme werden uitgekeerd kunnen evenwel niet door het VCGT teruggevorderd worden (cfr. het advies L. 15640/8 van de Raad van State).

Artikel 12

De nieuwe instelling zal, wat de Vlaamse Gemeenschap aangaat, het huidige Commissariaat-generaal voor Toerisme in zijn rechten en plichten opvolgen. Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme zal overeenkomstig het advies L. 15640/8 enkel de rechten en plichten en die roerende en onroerende goederen overnemen die aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen worden.

Artikel 13

Het artikel bepaalt de datum waarop het ontwerp van decreet in werking treedt.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van cultuur,

K. POMA

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE *

De Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 19e juli 1983 door de Gemeenschapsminister van cultuur verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet „houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme – VCGT”, heeft de 29e september 1983 het volgend advies gegeven :

1. Strekking van het ontwerp

Het ontwerp-decreet strekt in hoofdzaak tot oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme – hierna VCGT genoemd -, oprichting die beschouwd wordt als een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de grondwet (artikel 1). Het VCGT wordt opgericht als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid (artikel 3, § 1), die ingedeeld wordt bij de instellingen van categorie A van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut (artikel 3, § 2).

Het VCGT wordt bestempeld als de opvolger van het Commissariaat-generaal voor Toerisme opgericht bij koninklijk besluit van 26 januari 1939 en „volgt, luidens artikel 3, § 4, deze instelling op in haar rechten en verplichtingen en zal, op de wijze bepaald in artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het actief en passief ervan overnemen”.

In artikel 4, § 1, van het ontwerp wordt op algemene wijze de opdracht van het VCGT vastgesteld en in artikel 4, § 2, wordt die opdracht nader omschreven.

Artikel 5 van het ontwerp bevat regels omtrent de vererving, het gebruik en de onteigening van goederen door het VCGT.

De artikelen 7 en 8 betreffen de organisatie van het VCGT en artikel 9 de inkomsten ervan.

Artikel 10 stelt een Vlaamse Raad voor Toerisme in, maar delegeert het regelen van de samenstelling en de werking ervan aan de Executieve.

Ten slotte wordt in artikel 11 ‘een overgangsregeling vastgesteld ten voordele van het personeel dat werkzaam was bij het Commissariaat-generaal voor Toerisme opgericht bij het koninklijk besluit van 26 januari 1939.

II. Algemene opmerkingen

1. Overeenkomstig artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen regelen de Gemeenschappen en de Gewesten binnen de perken van de hun toegekende bevoegdheden de oprichting en de organisaties van instellingen en ondernemingen. Een decreet kan hun de rechtspersoonlijkheid toekennen. Tot de culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet behoren „de vrijetijdsbesteding en het toerisme” (artikel 4, 10°, van de bijzondere wet). Onder de aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet wordt vermeld „de hulp

* L. 15.640/8

aan de toeristische nijverheid” (artikel 6, § 1, VI, 4_o, c, van de bijzondere wet).

Gelet op het bepaalde in de artikelen 1, § 1, 19, § 1, en 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan een decreet dat een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet regelt, echter niet tegelijk aangelegenheden regelen die ressorteren onder de gewestelijke aangelegenheden bedoeld bij artikel 107quater van de Grondwet.

2. Zoals reeds gezegd, komt volgens het ontwerp, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme in de plaats van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1939 opgerichte Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Het volgt die dienst op in zijn rechten en verplichtingen en zal, overeenkomstig artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, het actief en het passief ervan overnemen.

Artikel 1bis van het koninklijk besluit van 12 september 1963 tot reorganisatie van het, in 1939 opgerichte, Commissariaat-generaal voor Toerisme bepaalde dat drie diensten met de uitoefening van de in artikel 1 opgesomde bevoegdheden belast zijn :

„– een centrale dienst geleid door de Commissaris-generaal voor Toerisme ;

– een dienst geleid door de Commissaris voor Toerisme voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap ;

– een dienst geleid door de Commissaris voor Toerisme voor de Franse Cultuurgemeenschap en voor de Duitse Cultuurgemeenschap”.

Dat Commissariaat-generaal voor Toerisme was een Rijksbestuur.

Het personeel van het Commissariaat-generaal, met uitzondering van het personeel van de centrale dienst, werd overgeheveld naar de ministeries van de Gemeenschappen. Dit blijkt uit artikel 2, § 2, a), van het gecoördineerd koninklijk besluit van 24 november 1981 waarbij het overhevelen van personeelsleden naar de vier ministeries van de Gemeenschappen en de Gewesten wordt geregeld (Belgisch Staatsblad van 1 december 1981), luidens hetwelk de diensten waarvan de personeelsleden van ambtswege voor een nieuw ministerie worden aangewezen, zijn vermeld in de bijlage 1-2 bij dat besluit. De bedoelde bijlage vermeldt sub VIII A „het Commissariaat-generaal voor Toerisme”, vermelding die door het koninklijk besluit van 25 juni 1982 werd aangevuld met de woorden :

„met uitzondering van de Centrale Dienst”. Het koninklijk besluit van 29 juni 1982 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Verkeerswezen heeft trouwens alle betrekkingen van het Commissariaat-generaal voor Toerisme afgeschaft, behalve de betrekkingen in de centrale dienst.

Het gaat dus niet om de vervanging van een Rijksdienst door een instelling afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap – handeling die trouwens niet bij decreet zou kunnen worden verricht maar wel om het toevertrouwen van reeds aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen taken aan een instelling afhankelijk van die Gemeenschap.

Daar het in 1939 opgerichte Commissariaat-generaal voor Toerisme een Rijksdienst zonder rechtspersoonlijkheid is, kunnen de rechten en verplichtingen die door zijn toedoen zouden zijn ontstaan, niets anders zijn dan rechten en ver-

plichtingen van het Rijk en kan een Gemeenschap er enkel over beschikken in de mate waarin die rechten en verplichtingen haar ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moeten worden geacht te zijn overgedragen en zulks onverminderd de rechten die derden mogelijk nog zouden kunnen doen gelden.

Wat betreft de roerende en onroerende goederen bedoeld in artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet worden opgemerkt dat luidens die bepaling de voorwaarden en de nadere regelen van de overdracht van die goederen door het Rijk aan de Gemeenschappen en de Gewesten bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit moeten worden bepaald en de Vlaamse Raad derhalve slechts over die goederen kan beschikken in de mate waarin deze aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen. Het tweede lid van artikel 3, § 4, mist elke wettelijke grondslag.

3. De opdrachten van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme worden omschreven in artikel 4 van het ontwerp.

3.1. Naar luid van artikel 4, § 1, bestaat de opdracht van het VCGT in algemene termen geformuleerd erin, binnen het raam van de beschikbare middelen, van de grondwettelijke en andere wettelijke bepalingen, de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, bedoeld in artikel 4, 10°, van de bijzondere wet, met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen of te organiseren.

Die bepaling is overbodig in zoverre daarin verwezen wordt naar de beschikbare middelen, de grondwettelijke en wettelijke bepalingen : die beperkingen zijn vanzelfsprekend en hoeven niet uitdrukkelijk te worden vermeld.

Het Commissariaat-generaal wordt belast met de „vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, bedoeld in artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, . . . te bevorderen of te organiseren”. Die voorstelling is onjuist : luidens genoemd artikel 4, 10°, zijn immers culturele aangelegenheden : „de vrijetijdsbesteding en het toerisme”. De vrijetijdsbesteding werd dus beschouwd als een aparte aangelegenheid naast het toerisme en is er dus duidelijk van te onderscheiden wat overigens in de memorie van toelichting wordt gedaan.

3.2. De algemene opdracht van het VCGT wordt omschreven in artikel 4, § 2, gepreciseerd in een exemplatieve opsomming („inzonderheid”).

In zijn advies nr. L. 12.652 met betrekking tot het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot reorganisatie van het Commissariaat-generaal voor Toerisme heeft de Raad van State er in verband met de opdrachten van het Commissariaat-generaal op gewezen, dat de bevoegdheid ratione materiae van de toenmalige Cultuurraden zich niet uitstreckte tot hetgeen genoemd werd de gemengde materies waarin de niet-culturele aspecten overwegen, namelijk de aspecten welke niets uit te staan hebben met het wezen zelf van de culturele werkzaamheid of die door hun aard zelf buiten de uitsluitende bevoegdheid van de Cultuurraden blijven. Hij heeft ook vastgesteld dat het toerisme verschillende aspecten heeft, de ene van culturele, de andere onder meer van economische aard.

Zoals reeds werd aangestipt, behoren de culturele aspecten tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen (artikel 4, 10°, van de bijzondere wet). Het aspect „hulp aan de toeristische nijverheid” behoort, luidens artikel 6, § 1, VI, 4°, c, van de bijzondere wet, tot de bevoegdheid van de gewestelijke instellingen onder het voorbehoud dat gemaakt werd in het advies nr. L. 15.464. De overige aspecten van het toeristisch beleid zijn

overwegend economisch en blijven derhalve behoren tot de bevoegdheid van de nationale instellingen.

Dit standpunt werd door de Raad van State ook uiteengezet in de adviezen L. 14.054 (statuut van de reisbureaus) en L. 15.464 (statuut van de logiesverstreckende bedrijven). Blijkens een schrijven dat de Gemeenschapsminister van cultuur op 29 juni 1983 tot de Raad van State heeft gericht, heeft het Overlegcomité ingesteld bij artikel 3 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980, tijdens zijn vergadering van 14 juni 1983, een andere zienswijze gehuldigd, althans wat betreft de afbakening van de bevoegdheden inzake toerisme tussen de Gemeenschappen en het Rijk.

Het zal uiteraard aan de Vlaamse Raad toekomen zich ter zake een eigen mening te vormen.

3.3. Wat de in artikel 4, § 2, opgenomen opsomming zelf betreft, moet er ook op gewezen worden dat de commentaar in de memorie van toelichting van een veel breder opzet doet blijken : bij tegenstrijdigheid tussen tekst en memorie primeert vanzelfsprekend de tekst van het ontwerp, dus later van het decreet.

In de opsomming dient het tweede punt te vervallen : de reglementering van en het toezicht op de diverse sectoren van de toeristische activiteit is in de regel zaak van de Executieve en niet die van een openbare instelling.

Het bevorderen en het zelfstandig organiseren van de aanmaak, de verkoop, de distributie van toeristische produkten (ééndaags- of meerdagsverblijven in Vlaanderen) in samenwerking met binnen- en buitenlandse toeristische bedrijven komt neer, zoals de inspecteur van Financiën aanstipt, op het organiseren van officiële reisbureaus en is dus te beschouwen als een economische activiteit. Die opdracht doet de vraag rijzen naar de grenzen van de uitoefening van een economische activiteit door de overheid in het algemeen. Bovendien betreft het hier, volgens het hierboven reeds geciteerde advies L. 14.054, een aangelegenheid die niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Omtrent het coördineren en stimuleren van plaatselijke, gewestelijke, provinciale verenigingen voor vreemdelingenverkeer of diensten voor toerisme blijkt niet of die maatregelen al dan niet een dwingend karakter zouden kunnen hebben, noch hoever die dwang dan wel zou kunnen reiken (bijvoorbeeld tot de ontbinding van bestaande verenigingen ?). Men spreke beter van het coördineren en het stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke, provinciale verenigingen of diensten voor toerisme.

4. Artikel 5, § 1, is een overbodige bepaling in zoverre daarin bepaald wordt dat het Commissariaat-generaal „beschikt in eigendom over de onroerende en roerende goederen die het gebruikt”. Bepalingen over de beschikkingsbevoegdheid van een rechtspersoon zijn alleen zinvol indien ze een negatief beperkende inhoud hebben. De bepaling is voor het overige onduidelijk : wat betekent eigenlijk „anderszins over . . . goederen beschikken” ?

Een gelijkaardige opmerking geldt voor artikel 5, § 2 : ook hier zijn enkel negatieve beperkingen zinvol. Daarbij komt nog dat goederen niet gelegen kunnen zijn „in of buiten de Vlaamse Gemeenschap”, vermits de Vlaamse Gemeenschap geen territoriaal begrip is.

Zowel § 1 als § 2 zijn eigenlijk overbodige bepalingen.

Wat de onteigeningen betreft, wordt in artikel 5, §3, gesteld dat „de Executieve”, overeenkomstig artikel 79 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, op verzoek van het Commissa-

riaat-generaal, de goederen zal onteigenen om de doeleinden van het VCGT te verwezenlijken. Meer in overeenstemming met de evolutie die zich ter zake ook op het nationale vlak heeft voorgedaan ware het, het op te richten Vlaamse Commissariaat-generaal de bevoegdheid te verlenen om, met inachtneming van de bij de wet vastgestelde procedures en van het principe van de billijke en voorafgaande schadeloosstelling, zelf tot onteigening over te gaan, na machtiging van de Executieve.

In artikel 5, § 3, zijn het tweede en het derde lid niet aanvaardbaar. Een gemeenschaps- of gewestwetgever kan niet via een van zijn diensten of instellingen opdrachten geven aan nationale ambtenaren.

5. De §§ 1 en 2 van artikel 6 zijn te algemene bepalingen. Ze hebben geen normatieve inhoud en worden derhalve beter geschrapt.

6. De artikelen 7 en 8 betreffen de organisatie van het Commissariaat-generaal. De benoeming van de Commissaris-generaal en van de Adjunct-Commissaris-generaal zijn zaak van de Executieve, zoals deze ook overeenkomstig het bepaalde van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet het administratief en het geldelijk statuut van het personeel bepaalt en dat alles overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 69 en 74 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ; het komt derhalve de Vlaamse Raad niet toe regelen te bepalen noch procedures voor te schrijven in voordracht van de Gemeenschapsminister, noch opdrachten aan de Executieve te geven. Het dagelijks bestuur en de vertegenwoordiging in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen kunnen daarentegen wel in het decreet geregeld worden.

7. Bij artikel 9, § 1, d, dient te worden opgemerkt dat de bepaling overbodig is : wat betreft de terugbetaling van ten onrechte door het VCGT uitbetaalde subsidies, is de regeling vanzelfsprekend ; wat betreft subsidies destijds uitgekeerd door het nationale Commissariaat-generaal voor Toerisme, kan een decreet van de Vlaamse Raad geen regelingen treffen.

8. Artikel 10 van het ontwerp voorziet in de oprichting van een Vlaamse Raad voor Toerisme. Het ware wenselijk in het decreet op zijn minst ook de opdracht en de samenstelling van die Raad te regelen. Bovendien zal er rekening mee moeten worden gehouden dat bij de uitvoering en de voorbereiding van het cultuurbeleid elke overheid, luidens artikel 6 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, „alle ideologische en filosofische strekkingen” moet betrekken.

9. De onbevoegdheid van de Vlaamse Raad om het statuut van het personeel van de op te richten instelling vast te stellen, impliceert ook de onbevoegdheid om een voorrangsregeling vast te stellen ten voordele van het personeel dat bij het nationale Commissariaat-generaal voor Toerisme werkzaam is geweest. Zulks is zaak van de Executieve.

III. Besluit

De algemene opmerkingen waartoe het ontwerp aanleiding gaf, maken dat het aan een grondige herwerking toe is.

De kamer was samengesteld uit
de heren : G. BAETEMAN, **kamervoorzitter**,
J. NIMMEGEERS, J. BORRET, **staatsraden**,
G. VAN HECKE, F. DE KEMPENEER, **assesso-
ren van de afdeling wetgeving**,
mevrouw : S. VAN AELST, **griffier**.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE,
auditeur.

De Griffier,

S. VAN AELST

De Voorzitter,

G. BAETEMAN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE*

De Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 23e januari 1984 door de Gemeenschapsminister van cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet „houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme VCGT”, heeft de 26e januari 1984 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp van decreet blijkt niet voor akkoord te zijn voorgelegd aan de Minister bevoegd voor de linancin en de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wat vereist is overeenkomstig artikel 6, 2°, van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole. Weliswaar verwijst de Gemeenschapsminister van cultuur in zijn begeleidende brief naar het „advies” van de voornoemde minister dat op 18 juli 1983 is gegeven. Doch dit akkoord had betrekking op een vorig voorontwerp van decreet waarover de Raad van State op 29 september 1983 advies verstrekke (nr. L. 15.640/8). Men kan bezwaarlijk stellen dat dit akkoord ook voor het huidige voorontwerp gelding kan hebben. Immers, naar eigen zeggen van de Gemeenschapsminister van cultuur (zie zijn begeleidende brief) is dat voorontwerp een grondige herwerking van het vorige. Daarbij komt dat een van de verschilpunten tussen het vorige en het huidige voorontwerp hierin bestaat dat het op te richten Commissariaat-generaal voor Toerisme geen organisme van categorie A maar wel van categorie B in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut zou zijn. Welnu, dit roept juist een probleem met een uitgesproken budgetair-financieel aspect op.

Het voorontwerp is dus niet in staat om door de Raad van State in behandeling te worden genomen.

Niettemin wenst de Raad van State nu reeds de aandacht te vestigen op de volgende punten :

1. Volgens de begeleidende brief heeft de Vlaamse Executieve beslist „een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme overeenkomstig een parastatale B op te richten zonder deze evenwel op te nemen in de wet van 16 maart 1954”. Hierbij wordt uit het oog verloren dat het de Gemeenschappen en de Gewesten niet toekomt te beslissen of de instellingen die van hen afhangen al dan niet in de wet van 16 maart 1954 zullen worden „opgenomen”. Al deze instellingen vallen immers van rechtswege onder deze wet en wel uit kracht van artikel 13, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

2. Met een reeks opmerkingen van de Raad van State gemaakt bij het vorige voorontwerp van decreet blijft geen rekening te zijn gehouden. Hiervoor wordt geen verantwoording gegeven die de Raad van State mogelijk op zijn zienswijze zou kunnen doen terugkomen. De bedoelde opmerkingen blijven dan ook onverminderd gehandhaafd.

* L.15.998/8

De kamer was samengesteld uit
de heren : G. BAETEMAN, **kamervoorzitter**,
J. NIMMEGEERS, J. BORRET, **staatsraden**,
S. FREDERICQ, F. DE KEMPENEER, **assessoren van de afdeling wetgeving**,
mevrouw : S. VAN AELST, **griffier**.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE,
auditeur.

De Griffier,

S. VAN AELST

De Voorzitter,

G. BAETEMAN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE*

De Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 13e februari 1984 door de Gemeenschapsminister van cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet „houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme VCGT”, heeft de 16e februari 1984 het volgend advies gegeven :

Het voorgelegde voorontwerp van decreet stemt woordelijk overeen met dat waarop het advies L. 15.998/8 van 26 januari 1984 van de Raad van State betrekking had. In dit advies vestigde de Raad van State de aandacht op twee punten. Het eerste punt was dat het de Gemeenschappen en de Gewesten niet toekomt te beslissen of de instellingen die van hen afhangen, al dan niet onder de wet van 16 maart 1954 zullen vallen, aangezien deze instellingen van rechtswege onder deze wet vallen en wel uit kracht van artikel 13, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het tweede punt was dat een reeks opmerkingen van de Raad van State gemaakt bij het vorige voorontwerp van decreet (advies L. 15.640/8 van 29 september 1983) onverminderd gehandhaafd blijven, aangezien met deze opmerkingen geen rekening werd gehouden zonder dat daarvoor een verantwoording werd gegeven die Raad van State mogelijk op zijn zienswijze zou kunnen doen terugkomen.

Wat het eerste punt betreft, in de brief waarbij het voorontwerp wordt voorgelegd, vergenoegt men er zich mee te laten weten dat de Vlaamse Executieve meent dat „zij” bevoegd is om autonoom de vorm van haar instellingen te bepalen. De Raad van State vraagt zich vergeefs af waar de Executieve deze stelling, die met geen woord wordt gestaafd, vandaan haalt.

Wat het tweede punt betreft, in voormelde brief wordt ingegaan op een enkele van bedoelde opmerkingen. Er worden namelijk enkele beschouwingen gewijd aan de wijze waarop de taak van het Commissariaat-generaal voor Toerisme omschreven wordt in enerzijds de tekst van het voorontwerp, anderzijds de memorie van toelichting. Deze beschouwingen doen niets af van de opmerking - een in herinnering brengen van een elementaire interpretatieregel - die de Raad van State desbetreffend heeft gemaakt in zijn voormeld advies L. 15.640/8, te weten dat bij tegenstrijdigheid tussen tekst en memorie van toelichting de tekst primeert.

Naar blijkt uit wat voorafgaat, worden fundamentele en voor de hand liggende opmerkingen van de Raad van State over het hoofd gezien zonder enige ernstige verantwoording.

Mede gelet op de hem toegemeten tijd, beperkt de Raad van State er zich toe mede te delen dat hij deze opmerkingen onverminderd handhaaft.

* L. 16.0260

De kamer was samengesteld uit

de heren : G. BAETEMAN, **kamervoorzitter**,

J. NIMMEGEERS, J. BORRET, **staatsraden**,

G. VAN HECKE, F. DE KEMPENEER, assessoren van de afdeling wetgeving,

mevrouw : S. VAN AELST, **griffier**.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE, **auditeur**.

De Griffier,

S. VAN AELST

De Voorzitter,

G. BAETEMAN

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voordracht van de Gemeenschapsminister van cultuur,
Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van cultuur wordt gelast in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Hoofdstuk 11

Oprichting en bevoegdheid

Artikel 2

§ 1. Onder de benaming „Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme”, afgekort VCGT, wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht.

De instelling is onderworpen aan de hiernagenoemde bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut met dien verstande dat onder „Koning, Ministerraad, Ministerieel Comité, Minister, Minister van financiën, Minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft, Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft” de Vlaamse Executieve wordt verstaan, onder „Kamers” de Vlaamse Raad, en onder „regeringscommissaris” de Gemeenschapscommissaris :

- artikel 2, eerste, derde en vierde lid ;
- artikel 3, § 2, § 3, § 4 en § 5 ;
- artikelen 4 en 5 ;
- artikel 6, § 1, § 2, § 4, eerste en derde lid, § 5 en § 6 ;
- artikel 6bis, § 1 ;
- artikelen 7 en 9 ;
- artikel 10, § 1, § 2, § 4 en § 5 ;
- artikel 12, § 1, § 2 en § 3 ;
- artikelen 13, 14, 15, 22 en 23.

§ 2. De vestiging van de zetel van het VCGT wordt, op voorstel van de raad van beheer, door de Vlaamse Executieve bepaald.

Artikel 3

§ 1. Binnen het raam van de beschikbare middelen wordt het

VCGT ermee belast, het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, bedoeld in artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen of te organiseren.

§ 2. Het VCGT is inzonderheid belast met :

- de studie, de planning, de ontwikkeling en de bevordering van het toerisme in binnen- en buitenland ;
- het toezicht op de door de Vlaamse Executieve ingestelde reglementering van de diverse sectoren van de toeristische activiteit ;
- het bevorderen van sociaal toerisme ;
- de vestiging en exploitatie van bureaus in binnen- en buitenland en de organisatie van onthaal aan de grenzen ;
- het verzorgen van informatie en voorlichting ;
- het bevorderen van de aanmaak, de verkoop, de distributie van toeristische produkten in samenwerking met binnen- en buitenlandse bedrijven ;
- het begeleiden, coördineren en stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke provinciale verenigingen, verenigingen voor vreemdelingenverkeer of diensten voor toerisme.

Artikel 4

Voor het vervullen van zijn taak, kan het VCGT onroerende goederen verwerven, ze vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen en tot onteigening ten algemenen nutte overgaan, na machtiging van de Vlaamse Executieve.

Hoofdstuk III

Organisatie van het VCGT

Artikel 5

§ 1. Het VCGT wordt geleid door een raad van beheer samengesteld uit :

- een voorzitter,
 - negen leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve,
 - negen leden, vertegenwoordigers van de Toeristische Sector, met inbegrip van Sociaal Toerisme,
- allen te benoemen door de Vlaamse Executieve.

De raad van beheer kiest onder zijn leden twee ondervoorzitters.

De Commissaris-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, of zijn afgevaardigde neemt van ambtswege met raadgevende stem deel aan de vergadering van de raad van beheer.

§ 2. Het mandaat van de beheerders die de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen vervalt drie maanden na de hernieuwing van de Vlaamse Raad. De overige mandaten vervallen na vier jaar. De mandaten kunnen vernieuwd worden. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad, voltooit een opvolger het mandaat.

Artikel 6

De raad van beheer bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent.

Dit reglement wordt aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve onderworpen.

Artikel 7

Het toezicht op het VCGT wordt uitgeoefend door twee Gemeenschapscommissarissen benoemd door de Vlaamse Executieve.

Artikel 8

§ 1. Er is een Commissaris-generaal. Hij is gelast met het dagelijks bestuur en met de uitvoering van de besluiten van de raad van beheer.

De Commissaris-generaal wordt bijgestaan door een Adjunct-commissaris-generaal en organiseert het secretariaat van de raad van beheer. Beide worden benoemd door de Vlaamse Executieve en nemen met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de raad van beheer.

§ 2. De Commissaris-generaal vertegenwoordigt het VCGT in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt het kader en het statuut van het personeel van het VCGT vast, hierin begrepen dat van de Commissaris-generaal en de Adjunct-commissaris-generaal.

§ 2. Zolang de Vlaamse Executieve nog geen statuut heeft vastgesteld is het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op het vastbenoemd personeel van de dienst.

Artikel 10

§ 1. Met het oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit benoemt de Vlaamse Executieve, in afwijking van artikel 9 van dit decreet, en gedurende een periode van zes maanden ingaande op de datum waarop het besluit van de Vlaamse Executieve dat de personeelsformatie vastlegt in werking treedt, de personeelsleden.

§ 2. Het VCGT kan, voor de diensten in het buitenland en voor tijdelijke opdrachten in het binnenland, binnen de perken van de beschikbare kredieten, contractueel personeel aanwerven.

Hoofdstuk IV

Inkomsten

Artikel 11

Het VCGT heeft als bronnen van inkomsten :

a) de jaarlijks door de Vlaamse Raad toegekende kredieten ;

b) leningen die het krachtens een besluit van de Vlaamse Executieve mag aangaan in de vormen en onder de voorwaarden bepaald in artikel 12 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut ;

c) de opbrengst van de verkoop van eigen publikaties, van de eigen activiteiten, alsook de vergoeding van diensten die door het VCGT, binnen het kader van zijn opdracht, geregeld worden ;

d) andere inkomsten na machtiging van de Vlaamse Executieve, schenkingen en legaten inbegrepen.

Hoofdstuk V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 12

De taken, het personeel en de goederen die overeenkomstig artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen, worden overgenomen door het VCGT.

Artikel 13

De Vlaamse Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 18 januari 1984.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van cultuur,

K. POMA
